ISSN 0132-4462.
№ 10 2006
ЖОВТЕНЬ

перець

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Кирило ВОЛОДІН-ПАНЧЕНКО

Василь КАЗАКОВ

Олександр МІХНУШЕВ
(тема нашого читача із Сумщини І. Скрипченка)

— Дозвольте, ми вам допоможемо!

Співаночки

СТАВ ДО ЛАДУ

У селі Глибокий Яр
Став до ладу восьмий бар —
Є де пить і веселитись!..
Та немає де помитись.

НАСТАВИВ

Спеціально прийшов кум
Наставлять Хому на ум.
Стіл накрив йому Хома
Та й оба зійшли з ума.

ВІЧНИЙ

В нього шия, в нього спина
Такі гнучкі, — як лозина!
Отому при кожній владі
Він на керівній посаді.

ТУРОК, А НЕ КОЗАК

Відпустив козацькі вуса,
Чуприну солідну...
От якби іще до цього
Та знав мову рідну.

ЩО КОМУ

Хтось паткує: «Ай-яй-яй!
У Москву чкурнув Бакай!..»
Інший каже: «Не журюся:
Головне — зосталась «Дуся»!

А ШКРЯБНИ...

Він — привітний і простий,
Дружелюбний... милий...
Тільки зверху він такий,
А шкрябни — прогнилий...

ЯКБИ

Нас би всюди поважали,
В нас би жити вчилися,
Якби менше ми брехали
І менше хвалилися.

НЕДОГЛЯД

Чоловік дружині клявся,
Що був на нараді,
Не знаючи, що вся морда
У губній помаді.

ЩО МАЄМ...

Є в нас ліві, є в нас праві,
Є також центристи жваві,
Та, на жаль, при цій ораві
Мало толку у державі.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— От засіли! Не довеземо сьогодні справ у прокуратуру.
— А як і довезем, то вони там «засядуть».

Василь ФЛЬОРКО

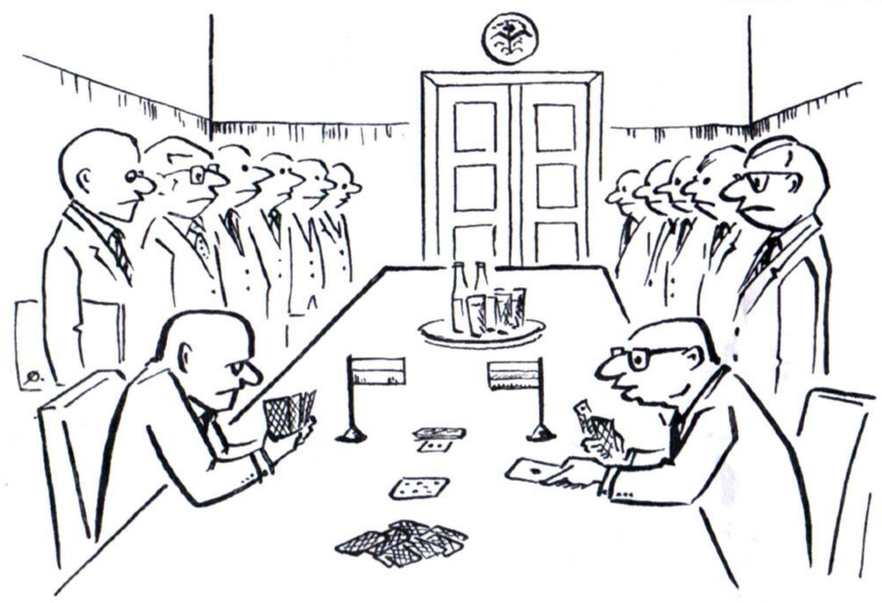

Олексій КОХАН

— Вибачте, де тут податкова інспекція?

ІРОНІЗМИ

✓ *У країні дурнів найдурнішим завжди буде наймудріший.*

✓ *Не можна поставити на коліна народ, який уже лежить...*

✓ *Шепочуться про тих, на кого важко підвищити голос.*

✓ *Операція «Чисті руки»: рука руку миє...*

✓ *Вороги — діло наживне.*

✓ *Усі дороги ведуть до Риму, лише язик може довести до Києва.*

Борис РЕВЧУН.
м. Кіровоград.

✓ *Декому точка опори потрібна тільки для того, щоб перевернутися на другий бік.*

✓ *Здоров'я не купиш, ним тільки розплачуються.*

✓ *Кримінал: навіть думки в його голову не приходять, а закрадаються.*

✓ *Так зазнався, що вже не впізнавав самого себе.*

✓ *Коли крик моди підхоплюють діти, то стогнуть батьки.*

Іван ТОКАРЧУК.
м. Камінь-Каширський на Волині.

НАГАЛЬНА ПОТРЕБА

Щоб нас дружба всіхріднила,
Необхідна спільна сила,
Яка б міцно придавила
Політичного дурила.

НАЩАДОК

Вчора Богу слав прокльони,
А сьогодні б'є поклони,
Почепив хреста на груди
Внук апостола Іуди.

СТАЛОСЬ

Через брехні верховод
Сталось диво справді:
Так зневірився народ,
Що й не вірять правді

Петро СИВОЛАП.

м. Київ

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Так: по снаряду не стукати, не розпилювати його та не гріти паяльною лампою. Скорочення армії мусить іти іншим шляхом!

І ТУТ ДИСКРИМІНАЦІЯ

Наша столиця живе своїм життям. Як стало відомо з поінформованих джерел, у Києві відкрито елітний стриптиз- клуб для заможних людей. Але і тут прослідковується дискримінація щодо жінок. Якщо чоловіки мають заплатити за вхід від 70 грн., то жінки — від 100 грн.

ОТ І МАЄМО ТЮЛЬКУ

Україна ще десять років тому підписала «Стратегічний план дій із відновлення і захисту Чорного моря». Але для порятунку акваторії зроблено дуже і дуже мало. Тому із 26 промислових видів риб, які водилися тут, залишилося усього шість. До того ж, замість цінних порід осетрових і кефалевих, яких в Одесі були «повні шаланди», тепер маємо здебільшого тюльку.

ХТО Ж ВІДРОДИТЬ СЕЛО?

За останні п'ять років не народилося жодної дитини у 81-му населеному пункті Хмельниччини. За даними обласного управління статистики протягом минулого року число сільських жителів, які працюють за кордоном, збільшилося у сім разів. А якщо комусь і пощастило знайти роботу на Батьківщині, то виникає проблема з одержанням зароблених грошей. На кінець 2005 р. заборгованість із виплати заробітної плати працівникам сільського господарства тут становила більше 35 млн. гривень.

Інформаційне Агентство «Перця»

АЖ НА СТО П'ЯТОМУ!

Україна посідає 105-е місце із 168 за ступенем свободи преси, йдеться у дослідженні міжнародної правозахисної організації «Репортери без кордонів». Вона поділяє його з Індією. Росія — на 147-му, Білорусія — на 151-му. Польща, що займала високі позиції, опинилася на 58-му місці, зокрема через переслідування газети, де була надрукована стаття про Президента країни.

ДО «ФЕОФАНІЇ»!

Воно ніби й погода не мінялася, а дідові Максиму всю ніч так ногу крутило, так крутило, що вранці він попросив онуку увімкнути телевізор, коли передавали прогноз погоди на всій планеті. Але ні цунамі біля берегів Японії, ні тайфуну біля Америки не передбачалося. Ведуча з чарівною посмішкою повідомила, що на Європейському континенті тихо і сонячно. Ще й пожартувала. Мовляв, за «бабиним літом», мабуть, прийшло «дідове».

— Може, горілкою ногу натерти? — запитально глянув він на бабу.

— Зранку?!— сердито зиркнула на нього та.— Я тобі покажу горілку! Якщо так сильно крутить, сходи в фельдшерський пункт, поки він не розвалився. Може, Кирило Петрович, якусь мазь припише.

Взяв дід Максим паличку, якою онука на ставок гусей ганяє, та й подибуляв до пункту.

Кирило Петрович оглянув дідову ногу, помацав її спереду і ззаду, а потім примружив око і каже:

— Треба вам, Максиме Григоровичу, мабуть, їхати до «Феофанії».

— Це що, нова цілителька об'явилася? Отакі кепські справи, що медицина мені вже не допоможе?

— Медицина вам допоможе. Ви ще на цій нозі вибрикуватимете й вибрикуватимете. На весіллі своїх онуків гопака танцювати зможете.

— Тоді для чого ж мені до «Феофанії»? І взагалі, що це таке, якщо не цілителька?

— Це, Григоровичу, така лікарня. Під Києвом. Там лікуються депутати, міністри... Одне слово, уся наша еліта...

— Так я ж не міністр! Усе життя механізатором у селі пропрацював...

— Ні, треба вам, Максиме Григоровичу, до «Феофанії» звикати. Бо от наш фельдшерський пункт завалиться, куди ви підете з болячкою. У сусідніх же селах таких пунктів взагалі немає.

— Кажуть, аж у Семенівці є.

— Але і його можуть закрити. Бо дах протікає. Мабуть, і семенівці змушені будуть їздити до «Феофанії».

— А чому саме туди?— зовсім розгубився Максим Григорович.

— А куди ж іще? Пора, повторюю, звикати... Я оце по радіо слухав дебати у нашому парламенті про бюджет на наступний рік. Так виявляється, що на ремонт «Феофанії» планується виділити двісті мільйонів гривень, а на всі сільські фельдшерські пункти лише сто... Мабуть, все-таки лікуватимуть там у майбутньому усіх селян... Разом із міністрами і депутатами...

Тут дід Максим голосно розсміявся. Але фельдшер показав на стелю:

— Тихіше! Бо ще завалиться...

Потім Кирило Петрович сів за старенький стіл:

— Ліки я вам випишу... Бо з такою ногою до «Феофанії» ви не дошкандибаєте...

— Дошкандибати, то, може, й дошкандибаю, тільки кому ми там потрібні?— сумно зітхнув дід Максим, розтираючи рукою коліно.

Хотів ще додати: «І тут — теж...» Але фельдшер якраз виписав ліки, і Максим Григорович вийшов від нього з думкою: «Може ж таки полегшає...»

Михайло ПРУДНИК.

Олексій КОХАН

Валерій ЧМИРЬОВ

— Та брешуть, що від нашого заводу природа гине... Дивіться, як усе зеленіє!..

Описки самописки

ГРУБЕРНАТОР.

СОНАТОРІЙ.

ПОСТАВМЕНТ.

КУЛЬДУРНЕ ДОЗВІЛЛЯ.

Леонід КУЛІШ-ЗІНЬКІВ.
с. Кричильськ Рівненської області.

БЛАТОДІЙНІСТЬ.

ПАРТКОВТОК.

ДЕРЖАВНИЙ ТІКАЧ.

Надія СЕМЕНА.
Київська область.

КУМОРПОВАНА ВЛАДА.

ГАВТОРИТЕТ.

СЕЛЮКЦІОНЕР.

ГАВАРІЯ.

П'ЮВІЛЕЙ.

ХАПАРНИК.

Віктор ІГНАТЕНКО.
м. Прилуки.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Тільки божевільні за такі гроші можуть ремонт зробити!

Описки самописки

ДОВКИЛЛЯ.

ПЕРЕПИТІЯ.

УКРТЕЛЕКУМ.

ВИКРУТРАСИ.

ПОТВОРНІ ВИБОРИ.

ТРІУМФАЛЬНА ВАРКА.

НАЛІВКА.

КЛІПОРОБ.

СІЗОФРЕНІЯ.

КАСТРАСТРОФА.

ПОМІНЯЛИСЬ РУЛЯМИ.

МАКАРОННІ ВИБОРИ.

КОМИНАЛЬНА ПОСЛУГА.

РОЗДОЄННЯ ОСОБИ.

СОРОК ГРАДУСІВ У КІНІ.

ПОЕТ ПОВЕРНУВСЯ В РІДНІ ШПИНАТИ.

Флоріан БОДНАР.
м. Чернівці.

УВАГА! УВАГА! УВАГА!

Наступного року нашому журналу виповнюється 85 років! Це одне з найстаріших видань України. Хотілося б, щоб ми відсвяткували славний ювілей із найширшим колом наших читачів. То ж передплачуйте «Перець» на 2007 рік.

Передплатна ціна:
на рік — 29 грн. 76 коп.
на півроку — 14 грн. 88 коп.
на 3 місяці — 7 грн. 44 коп.
Поштовий індекс — 74393.

Звертаємо увагу на те, що ціна за передплатою набагато нижча, ніж у кіосках.

Малюнки Анатолія ВАСИЛЕНКА

Зіткнувшись на вулиці із колишнім колегою Шельмуком, я якось зніяковів: свого часу за схильність до оковитої його потурили з роботи.

Після кількох банальних фраз крига напруги розтанула. І я запитав:

— Де ти тепер?

— Займаюся політичною діяльністю. Мій давній кореш, з яким у дитинстві ментам спокою не давали, тепер велика цяця. Вождь однієї з нових партій, що пхаються на вибори до парламенту,— розповідав Шельмук.

ЗАЛІЗНЕ ПРАВИЛО

УСМІШКА

— Ба!.. А... А... я... на... старому місці... у конторі...— від несподіванки я почав заїкатися.

— Мені тебе жаль. Розумна людина, а днями сидиш і порпаєшся у якихось папірцях, як пес у смітнику, за дрібні копійки. Вибач, дорогенький, у наш час політичних баталій це для інтелігентної людини просто принизливо,— поблажливо поплескав мене по плечу Шельмук.

— А що робити?

— Можу допомогти! Хлопець ти, наче свій. Попервах пропоную місце рядового функціонера нашої партії. А там проявиш себе, потягну вгору. Згода?

— Угу... А... а... яка партія? За що боретесь?.. Яка програма?— схвильовано розпитував я.

— Наша партія бореться... Одне слово, прийдемо до влади, а там, як сказав класик, кожному дамо по шапці! Зрозумів?— сухо випалив він і категорично додав: — Не будемо гаяти часу! Затям, у нас залізне правило: при вступі слід негайно сплатити внески в розмірі двадцяти гривень. Гроші є?— запитав, наче батогом ляснув, Шельмук.

— Ось, будь ласка!— я зачаровано тицьнув прим'яту двадцятку.

— Ну все, бувай здоровий, комраде, поспішаю. У нас залізне правило: робота, брат, на першому місці!— скосивши очі на найближчий гастроном, заклопотано сказав Шельмук і прудко зник за рогом вулиці.

У цю мить, дивлячись услід «помічнику вождя», я подумав: «Як легко впійматися на гачок!»

Ледащо і п'яниця, яких світ не бачив, а, бач, як вміло туману напустив і зник. А ми дивуємося, коли це роблять депутати і політики. Колись і Шельмук, може, стане помічником якогось вождя... Тепер такі таланти у ціні. Треба було б дати йому не двадцять, а тридцять гривень. Щоб і мене не забув...

Микола ВАВІРОВСЬКИЙ.

м. Київ.

НОВІ ІМЕНА

Малюнки Валентини ЖИТКОВОЇ

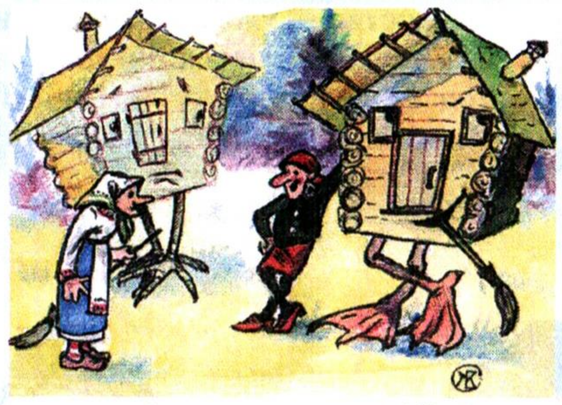

— А у мене — амфібія!

— Мій мобільний телефон зручніший!

Сьогодні ми знову знайомимо читачів з новими авторами. Це — «і швець, і жнець, і на дуді грець» — Костянтин Бомбело з м. Українки (Київщина), який має музичну освіту. А ще — він цьогорічний переможець читців гумору і сатири ім. Андрія Сови. А ще — малює карикатури. По секрету скажемо — неодружений. (Поки що).

Валентина Житкова з смт Степанівки, що на Сумщині, закінчила педагогічний вуз. Займається художньою графікою.

Світлана Шаханова з Чернівців — автор двох збірок лірики, та ось... І тут варто згадати слова нашого знаменитого одноперчанина Степана Івановича Олійника, який щиро зізнавався читачам: «Та я тому й пишу сатиру, що ніжно лірику люблю». А ще Степан Іванович був великим патріотом «Перця». В цьому наші нові автори можуть сміливо брати приклад із класика. А в творчості — шукайте, дерзайте і знаходьте!

Малюнки Костянтина БОМБЕЛА

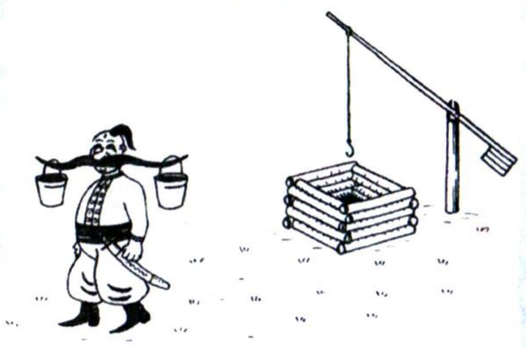

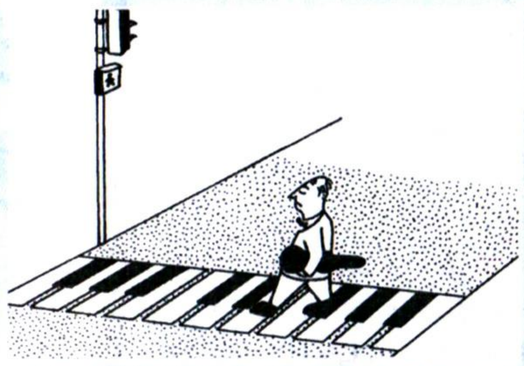

ШУМ

Петренко не міг терпіти шуму. Тому, коли його сусід грав на баяні, він вмикав телевізор, магнітофон і починав пилососити килими в кімнаті. Після цього сусідового пілікання на музичному інструменті не було чути.

ХВОРОБА

Термометр лежав на столі. Всі дивилися на нього і зітхали:

— Бідолаха. У нього така температура!— співчувала Вазочка.

— Тридцять дев'ять і шість — це не жарти,— додавав Гранчак.— Схоже, у нього жар.

— У мене, напевне, грип,— стогнав Термометр.— Зараз така епідемія!— по-вченому додав він.

Та ось до столу підійшов чоловік, взяв термометр і струсонув його. Температура відразу «спала».

— Одужав!— радісно вигукнула Вазочка.

— Симулянт!— додав Гранчак.

— Значить, це був не грип,— пробуркотів Термометр.

ЦИКЛИ

Маятник маявся.

Він все життя хитався туди-сюди, але так і не знаходив ніде ні спокою, ні втіхи. Відхилявся вправо — тут же його тягнуло вліво, відхилявся вліво — і там не затримувався. Одне слово — маятник.

І раптом притих. Зупинився. Відмаявся.

Нікому тепер не потрібний.

ТОЧКА ЗОРУ

Якось на столі зустрілися дві банки. Одна — з варенням. Друга — без.

«Яка вона повна,— задоволено думала банка без варення, розглядаючи подругу.— Це все від солодкого!»

«Яка вона порожня!»— зверхньо подивилася на неї банка з варенням.

Правда, через тиждень все варення з'їли. Але думка залишилася.

МИСТЕЦТВО

Жінка — як троянда: якщо її тримати дуже міцно — вона колеться, а якщо боятися шипів — висковзує.

АНЕКДОТ

Анекдот був смішним, але досить відомим.

— Ох, вже ця популярність,— зітхнув він і запустив бороду.

Його спочатку й справді не впізнавали. Та тільки він починав говорити...

НАПРЯМОК

Від смішного до великого — один крок.

Треба лише вибрати потрібний час і правильний напрямок.

Світлана ШАХАНОВА.

м. Чернівці.

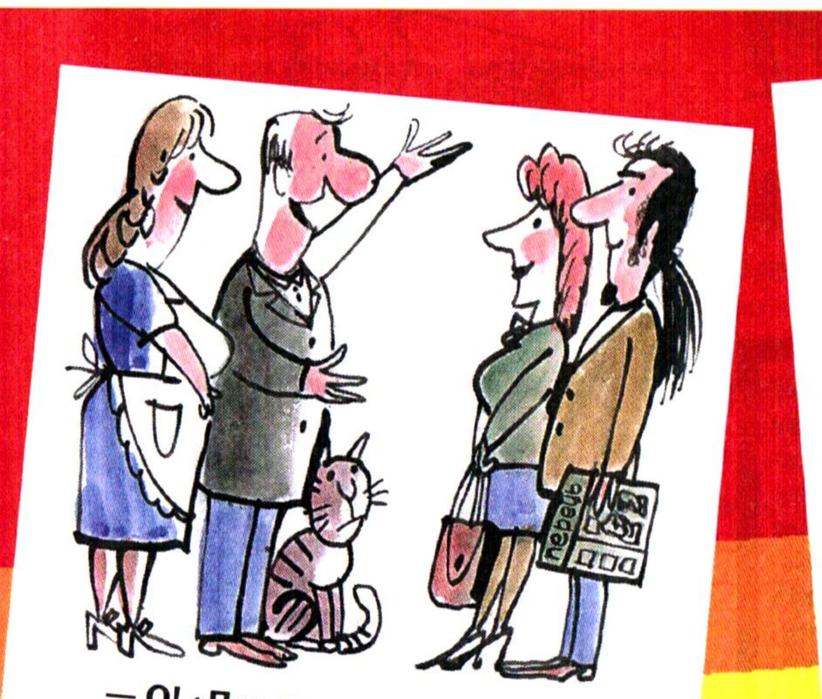

— О! «Перець» читає! Хороший вибір у тебе, дочко!

— Ваш «Мерс» ми знайшли. А от свіжий номер «Перця», який був у машині, на жаль, ще ні.

БУДЬТЕ З «ПЕРЦЕМ»!

НАДІЙНИЙ РЕЦЕПТ

Володимир КРИВАК

Якщо хто хоче стати назавжди
Підтягнуто-стрункім (а чи стрункою),
Хай п'є по літру чистої води
За три-чотири дні перед їдою.

ЖИТТЄВА ПРОЗА

Міліють слова з роками,
Така-от життєва проза,
І навіть «дівочу пам'ять»
На старість назвуть склерозом.

ТЕНДЕНЦІЇ НАШОГО ЧАСУ

Лицарство — уже надбання вічності,
Стали всі прагматиками ми,
Тож на захист жінки, її гідності
Нині силікон стає грудьми!

м. Київ.

Конвертовані думки

- ***Із свідчень хабародавця: «Так, давав, але з надією, що він ним подавиться».***
- ***Напивалися до безпам'яті. Щоб було колись що згадати.***
- ***Із усіх їхніх цінностей у нас, схоже, прижились лише їхні ціни.***
- ***У деяких вустах навіть згадка про мораль звучить аморально.***
- ***І ліві ідеї потребують лівих грошей.***
- ***Боротьба буває чесною і передвиборною.***
- ***Був правою рукою. Але у лівші.***
- ***Якщо перед тим як щось сказати, думати, то так можна і нічого не сказати.***
- ***Із рішення правоохоронних органів: «Справу закрити у зв'язку з різким підвищенням по службі її фігурантів».***
- ***Міністерство надзвичайних...***

Микола ЛЕВИЦЬКИЙ.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— А чого у нього кличка — Депутат?
— Та це не кличка, він і справді депутат.

Олексій КОХАН

— А історію, дітки, будемо без підручників вивчати, бо її ще переписують.

Друже Перче!

А чи не захопилися ми конкурсами любителів сала, встановленням пам'ятників вареникам. І кожне місто, де такий пам'ятник з'являється, вважає себе у цьому «першопрохідцем». Нещодавно у Луцьку відбувся чемпіонат любителів сала України. На ньому урочисто було презентовано і макет «першого в Україні пам'ятника свині і салу», який планується встановити в обласному центрі. Я не заперечую. Як кажуть, воля ваша, люди добрі. Та пригадую, що пам'ятник свині років із десять тому було встановлено у м. Ромнах, що на Сумщині. І, зауважу, він — не перший. Чи не смішно буде, коли подорожуючи Україною, ми в кожному населеному пункті бачитимемо пам'ятники вареникам і свиням?

А скільки ж у нас залишається не пошанованими славних людей, котрим місцева влада не спроможеться встановити навіть меморіальну дошку, назвати їхніми іменами вулиці чи площі!..

Петро КУЦЕНКО.
м. Чернігів.

Презентація

У нашого давнього (але завжди молодого душею) друга і постійного автора, лауреата «Перця» та премії імені Федора Маківчука (про інші, за браком місця, не згадуємо), який видав аж 18 гумористичних книг (про інші, за браком місця, не згадуємо), знаного дотепника Валентина Чемериса — значна подія. У зв'язку з його першим сімдесятиріччям (та й взагалі без зв'язку) вийшло відразу аж дві збірки найновіших його нетлінних творінь — «Царська охота» та «Де хазяйнує Валя Чемерис» — загальним обсягом 500 добротних сторінок! Тут — гумористичні, веселі повісті, кумедні придибенції, сатиричні мініатюри, спогади про знаних наших сміхотворців Остапа Вишню, Степана Олійника, Олександра Ковіньку, Федора Маківчука, Павла Глазового... Здоровимо Валентина Лукича з виходом оних, безперечно, видатних (адже видалися! І це в наш непростий час!) книг. З охотою — хоч і не царською (за браком місця) — друкуємо інтермедію з його останнього доробку. Так тримати!

Василь ФЛЬОРКО

Замалим не драма

ЧЕРГОВИЙ *(відкашлявшись, суворо і водночас солідно):* Громадянко... е-е...

СКАРЖНИЦЯ *(з готовністю)*: Зайчикова я. Лідія Зайчикова.

ЧЕРГОВИЙ: Воно й видно, що належите до сірих. Була б ви, приміром, тигрицею, то хіба б він посмів на вас руку підняти?.. Та гаразд, це я так, до красного, як водиться, слівця. Ви, громадянко Зайчикова, прийшли до нас із скаргою на свого законного...

СКАРЖНИЦЯ: А куди ж мені ще йти, як не до вас?

ЧЕРГОВИЙ *(взявши папір зі столу):* Ось тут ви пишете, що... Ну й почерк у вас!.. Наче курка лапою дряпала.

СКАРЖНИЦЯ: Дак він же мені руку покрутив, зараза!..

ЧЕРГОВИЙ *(поморщившись):* Громадянко Зайчикова! Прошу не виражатись, а гутарить культурним язиком. Ви ж в органи прийшли, а не на базар! Так ось ви скаржитесь, що ваш законний є викінченим алкоголіком. Як заміж за нього йшли, хіба не знали, що він — алкаш?

СКАРЖНИЦЯ: Знала.

ЧЕРГОВИЙ: А що він — напасник, що рукам волю дає — не знали?

СКАРЖНИЦЯ: Знала.

ЧЕРГОВИЙ: І що ледацюга. Ніде не робить, займається шахрайством... Невже й цього не знали?

СКАРЖНИЦЯ: Та чого там не знала!..

ЧЕРГОВИЙ: І що він той... привлікався? *(До сержанта).* Чуєш, вона все знала... *(До скаржниці).* От ви пишете, що він трьох своїх попередніх жінок духопелив кулаками... І покидав їх із дітьми. Невже й цього не знали?

СКАРЖНИЦЯ: Знала.

ЧЕРГОВИЙ: Так якого ж ви чорта... Пардон, чого ж ви за такого типа заміж поперлися? Життя набридло, чи що?

СКАРЖНИЦЯ: Я думала, що він буде хорошим сім'янином і зразковим мужем...

ЧЕРГОВИЙ: Хорошим!.. Зразковим!.. На якій підставі ви так думали?

СКАРЖНИЦЯ: Ворожка мені набаяла. Той, кого зустрінеш, віщувала, буде хорошим сім'янином і зразковим мужем. Я їй півня за це віднесла. Ще й триста гривень, позичених...

ЧЕРГОВИЙ: А раптом ви не того зустріли, га? І взагалі... Півня віднесла!.. Триста гривень позичених!.. Так аферисти й наживаються. Своїм розумом треба жити, а не по ворожках бігати! Бо все це... забобони! Пережитки минулого... А тепер до рідних органів — виручайте! Захистіть! Чим він погрожує?

СКАРЖНИЦЯ: Убивством. Як подаси в суд на розлучення, каже, то я тебе в один мент... Він такий... То я вдруге ходила до баби Дуньки.

ЧЕРГОВИЙ: До кого, до кого?

СЕРЖАНТ *(від пульту):* Баба Дунька... тобто це по-вулишному, а офіційно — Євдокія Павлівна. Вона ж Віщунка. Або Ясновидюща. Наскрізь, зараза, бачить. Баба Дунька — професіонал своєї справи. Судьбу віщує за добрі бабки!

ЧЕРГОВИЙ: От іменно: за бабки. А так... всі вони одним миром мазані! На однім шахрайстві замішані.

СЕРЖАНТ: Е-е, не кажіть так, товаришу лейтенант, не кажіть!.. Баба Дунька і порчу знімає, і різні там уроки, замовляння. Од відьом спасає, од вампірів... Куди тим докторам наук! А ще на картах гадає, по персту указуючому, по засушених та перетертих в порошок комахах.

ЧЕРГОВИЙ: І це — майже в центрі Європи!

СЕРЖАНТ: Дарма ви так скептично, товаришу лейтенант. По молодості це. Баба Дунька... Тобто Євдокія Павлівна, все наше відділення в порядку гуманітарної допомоги консультує. Особливо в заплутаних справах, в пошуках гвалтівників, злодюг.

ЧЕРГОВИЙ: Консультує, кажеш? *(Замислившись, а тоді рішуче).* Ану, сержанте... Дзенькни до баби Ду-у... Тобто до Євдокії Павлівни. Які її прогнози по даній справі?

СЕРЖАНТ: Слухаюсь! *(Набирає номер).* Бабо Дунько... Тобто Євдокіє Павлівно, ясновидяща ти наша. Угадниця! Здрасті!.. Відділення турбує. Гляньте на планиду громадянки Зайчикової Лідії... Ну, вашої постійної клієнтки. Уб'є її законний чи не вб'є? *(Слухає, потім поклавши трубку, до лейтенанта).* Сказала, що фіфті-фіфті... Або вгепає, або покалічить...

ЧЕРГОВИЙ: Значить так, громадянко... е-е...

СКАРЖНИЦЯ: Зайчикова я. Лідія Зайчикова.

ЧЕРГОВИЙ: Самі чули, громадянко Зайчикова, що баба Дунька ясності покищо не внесла. Або уб'є вас, або не вб'є. Якщо уб'є — зрозуміло. А якщо ні? То нічого й турбувати нас. Ясно?

СКАРЖНИЦЯ: Ясно. А якщо той... угепає?

ЧЕРГОВИЙ *(замислено):* Вопрос сложний... якщо вб'є *(ще подумавши)*, то не затримуючись, приходьте...

СКАРЖНИЦЯ *(спантеличено):* Куди тоді приходити?

ЧЕРГОВИЙ: До нас — куди ж іще? Ми вас тоді неодмінно порятуємо. Та й з'являться тоді юридичні підстави вашого законного за убивство притягнути до суворої кримінальної відповідальності. А покищо ідіть спокійно додому — будемо чекати результатів. І заодно зайвий раз перевіримо — швидко чи ні збуваються бабині пророцтва?

Валентин ЧЕМЕРИС.

Микола КАПУСТА

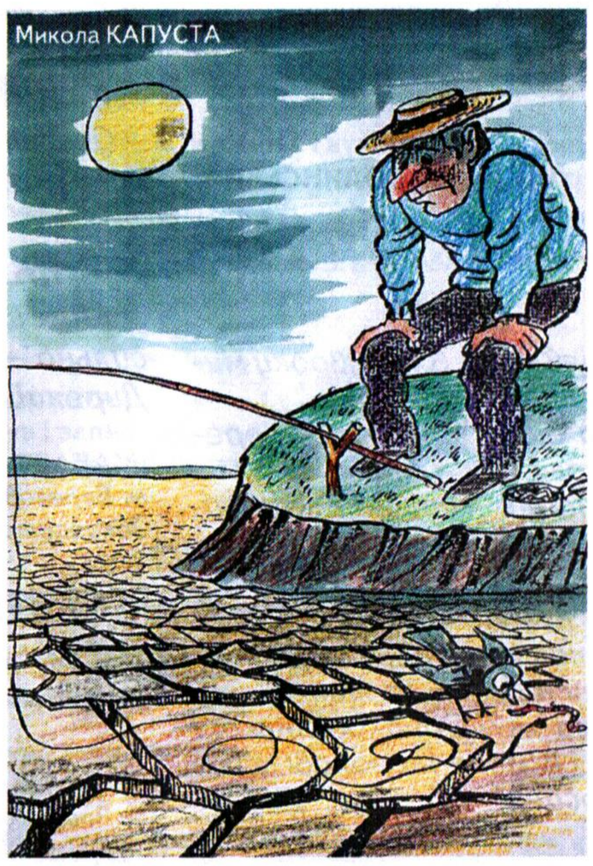

Олег СМАЛЬ

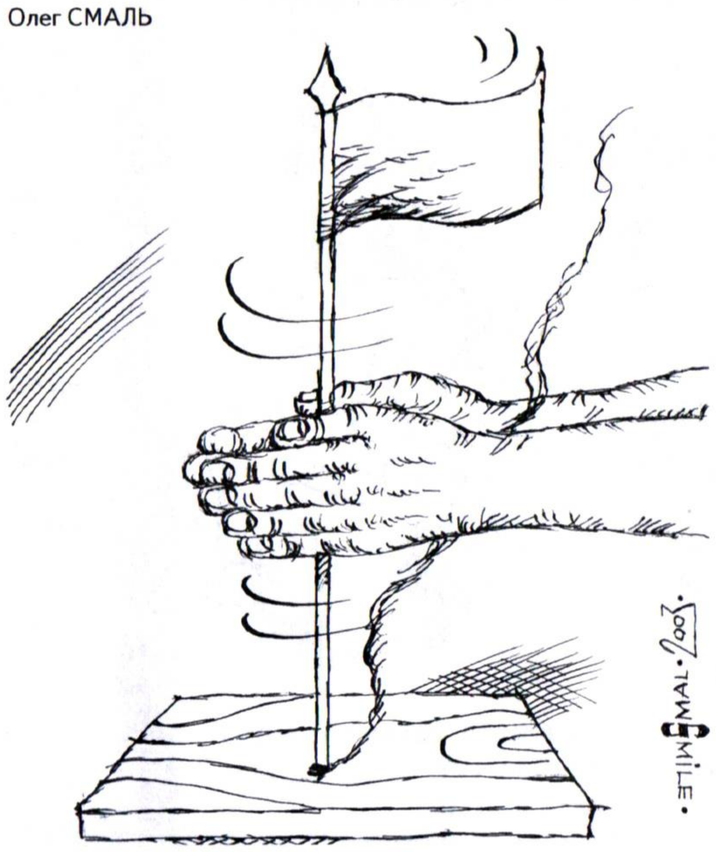

Анатолій ВАСИЛЕНКО

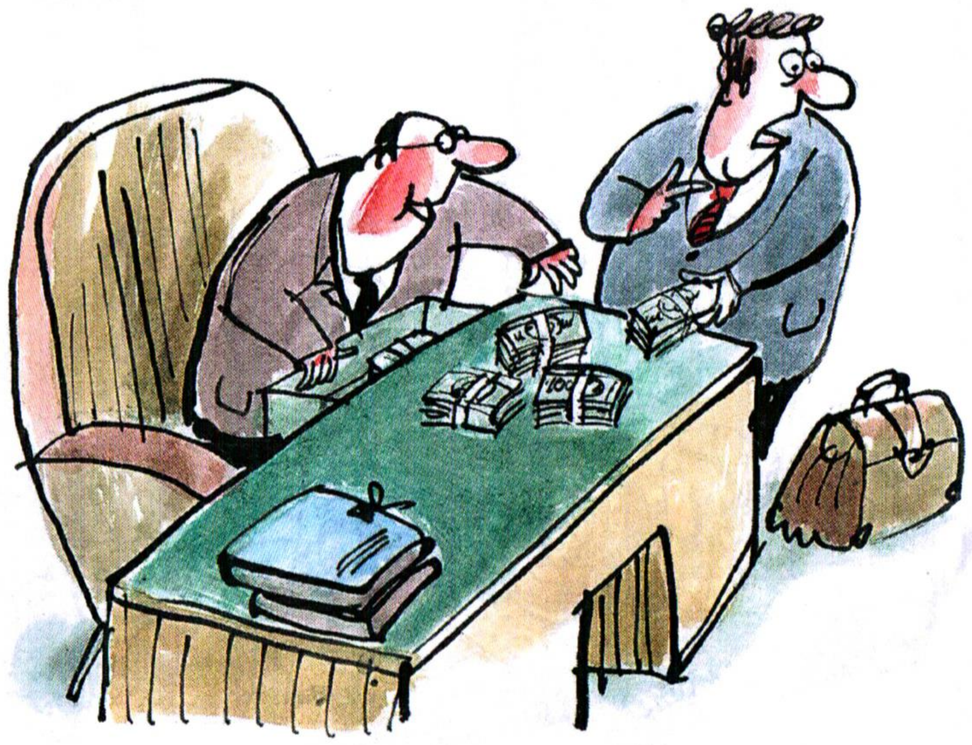

— Зачини двері: раптом хтось зайде — доведеться ділитися.

Вінегрет із перцем

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— О, знову в нашій баюрі танк затонув...

Кирило ВОЛОДІН-ПАНЧЕНКО

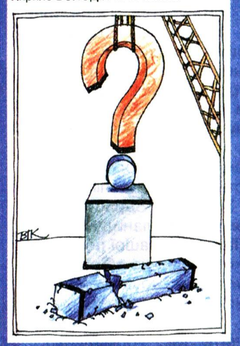

Броніслав ЖУКОВСЬКИЙ

— Любий, тепер будемо з газом. Ось купила ще дві торби балончиків для запальничок.

Валерій ЧМИРЬОВ (тема Леоніда Телятникова)

— І Сидорчук не витримав реклами...

Олександр КОСТЕНКО

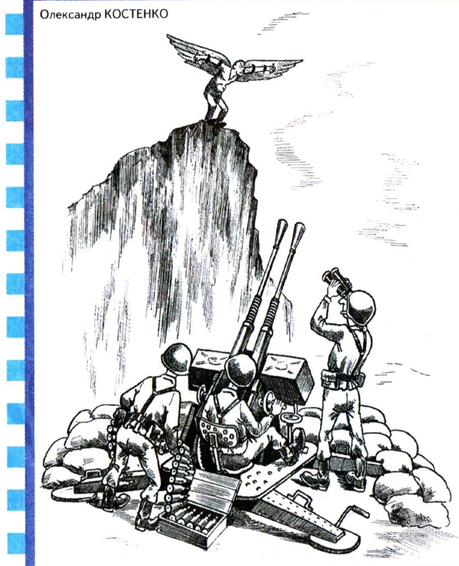

Іван САВЛЮК

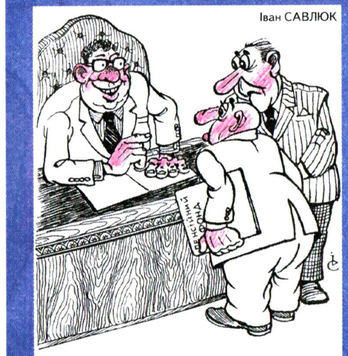

— Як накажете готувати нову пенсійну реформу?
— Якомога довше...

Народні усмішки

БРІД

На березі річки сидить дідусь із вудками. До нього на джипі під'їжджають круті:

— А де тут у вас, діду, брід в натурі?

— Та он там, — показав старенький рукою.

Круті залазять у машину, беруть розгін і «газують» до того місця, яке показав рибалка. Машина проїхала кілька метрів і почала тонути. Круті ледве встигли повискакувати. Вибралися вони на берег, матюкаються і біжать до діда:

— Ти, старий козел, сказав, що там брід? Зараз заріжемо тебе!

— Хлопці, не гарячкуйте... Самі подивіться, он гуси там і зараз переходять...

Почув і записав Володимир КИСЛОЧУВАТИЙ.

смт Томаківка Дніпропетровської області.

НА БАЗАРІ

— Бабусю, мені здається, що ваше молоко розбавлене водою.

— Та що ви таке, жіночко, кажете! Зараз же вода дорожча за молоко!!!

СЬОГОДНІ

Чоловік добре погуляв на весіллі. Вранці прокинувся, сидить на ліжку, обхопивши голову, і стогне:

— Учора була субота, завтра — неділя. Боже, а що ж сьогодні?!!

СУЧАСНІ ДІТИ

Синок-п'ятикласник запитує батька:

— Ти хочеш, щоб я добре вчився?

— Звичайно!

— Тоді купуй мобілку: будеш під час контрольних допомагати мені розв'язувати задачі...

Почув і записав Іван МАРТИШКО.

м. Мостиська на Львівщині.

ЗДОРОВИЙ

— Чого сумний, Максиме...

— Щось у боці штрикає...

— Може, то тобі тільки здається... Хочеш, порекомендую тобі лікаря, котрий скаже, що ти абсолютно здоровий.

— Хто це?

— Лікар із нашого військкомату.

Почула і записала Юлія ДІБРІВКА.

м. Бобринець на Кіровоградщині.

Валерій МОГИЛЬНИЙ

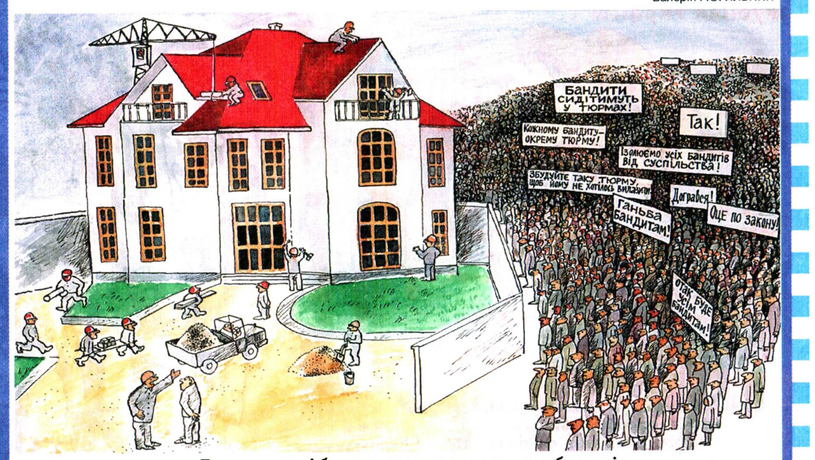

— Так оце ж ми і будуємо тюрму для одного з бандитів...

Олексій КОХАН

ПОПАЛИ

— Алло! Це база?!

— Ви, мабуть, не туди попали. Це ракетна база! Зрозуміли? Ра-кет-на!

— Це ви не туди попали. Хто тепер мені заплатить за сарай?!

Почув і записав Іван ДОЛИНСЬКИЙ.

м. Мелітополь Запорізької області.

ОГЛУХ

— Ти уявляєш, вже півроку минуло, як Григорій оглух.

— Яка біда! Уявляю, як переживає його дружина.

— Вона ще нічого не помітила...

ЛИСІШИЙ

Сперечаються двоє лисих:

— А ти лисіший за мене...

— Чому це?! Однаковісінько. І в тебе, і в мене на голові жодної волосини!

— Так у тебе ж голова більша...

Почула і записала Віра ГРИЦЕНКО.

м. Тростянець на Сумщині.

КРИМІНАЛЬНА ХРОНІКА

Слідчий був досвідченим і відразу розколов Буратіно.

НАПИС НА ВІТРИНІ

«Любі жінки, не зітхайте так сильно — скло запітніває. Дирекція магазину «Хутро».

Почув і записав Степан ГРАБАРІВ.

м. Берегове Закарпатської області.

НАРОДНІ ПРИКМЕТИ

Дим здіймається над димарем — в хаті женуть самогон.

Почув і записав Григорій БУБЛИК.

м. Васильків.

ЗВІДКИ ВІН ЗНАВ?

— Ні, Юрію, якось воно не гарно, що наша Лариса народила хлопчика до весілля.

— А звідки ж він знав, коли у неї весілля?!

Почув і записав Олег БАЧКІВСЬКИЙ.

смт Криве Озеро Миколаївської області.

ГОЛ

— Учора був на футболі?

— Був. Наші виграли один — нуль.

— А хто забив гол?

— Боковий суддя.

— Боковий суддя?!

— А чого дивуєшся? Просто добре заплатили...

Почув і записав Віктор ДЕРИКІТ.

м. Київ.

Олександр МОНАСТИРСЬКИЙ

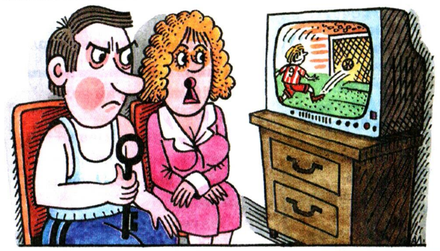

Валерій ЧМИРЬОВ (тема Леоніда Телятникова)

— Мені потрібен посуд для бесіди з чоловіком!

Василь ФЛЬОРКО

Олексій КОХАН

Вінегрет із перцем

Анекдоти з-під парти

***

Кілер телефонує замовникові, щоб доповісти про зроблене:

— Алло, бос! Завдання виконав, клієнт готовий!.. Бос, довелося також пристрелити небажаного свідка!.. Якась стара дурепа в білому халаті і з косою!..

***

Вовчик:

— Мамо, сьогодні директор запитав, чи є в мене братики й сестрички, і я відповів, що я — єдина дитина в сім'ї.

— І що ж він сказав?

— Він сказав: «Слава Богу!»

***

Два міліціонери знайшли в підвалі три гранати й несуть у відділок.

Один каже:

— Слухай, а раптом якась із них рвоне?

— Ну то й що? Скажемо, що знайшли тільки дві.

***

У Карпатах туристи просять старого дідуся:

— Діду, а покажіть нам Говерлу.

Дід, почухавши потилицю, каже:

— Он ту першу гору бачите?

— Бачимо.

— То не Говерла. А ту, другу, бачите?

— Так!— кричать туристи.

— То теж не Говерла.

— А бачите третю гору?— знову запитує дід.

— Ні!

— Так ото і є Говерла.

ІНОПЛАНЕТЯНИН У МЕТРО

— Ви хто така?— запитав старшина міліції в голови, що лежала на столі.

— Інопланетянин,— ввічливо відповіла голова.— Як ви, може, чули чи бачили по так званому телебаченню, я прибув на Землю місяць тому із сузір'я Хортів. З офіційним дружнім візитом.

— Не чув. Документи є?

— Вони залишилися в костюмі,— вибачливим тоном відповіла голова.— Його ще не доставили.

До кімнати бочком увійшла чергова по станції й, боязко поглядаючи на живу голову, простягла старшині ліву середню кінцівку інопланетянина. Тієї ж миті голова розвернулася, злетіла й попливла до чергової. Бідна жінка зойкнула й сповзла на підлогу.

— Громадянине Інопланетянин, негайно припиніть хуліганити,— грізно мовив старшина.— Лягайте на місце. Ви й без того накоїли...

— Я тільки хотів подивитись, яку частину мого тіла принесли. Що, як там документи? Ви ж просили.— Голова знову лягла на стіл і скрушно пересмикнула вусиками.— А щодо так званого хуліганства, то я нічого такого не робив.

— Як це не робив?— розсердився старшина. Він вийшов з-за столу й спробував привести до тями чергову.— Як не робив? Коли поїзд прибував до платформи, ви розділили своє тіло на чотирнадцять частин, а потім кожною окремою частиною проникли у вагони. Люди на ходу рвали стоп-крани й стрибали в тунель! І це — не робив?!

Інопланетянин здивовано присвиснув у три вуха й раптом став виголошувати голосом чергової по станції:

— Громадяни пасажири! Очікуючи поїзд, рівномірно розміщуйтесь по платформі! Прискорте висадку та посадку, проходьте на всі вільні двері!— І додав: — От я й розмістився рівномірно по всій довжині платформи і пройшов на всі вільні двері.

Тут робітник заніс до кімнати тулуб із костюмом і документами. Чергова, яка тільки-но прийшла до тями, знову застогнала й зомліла...

Тимур ЛИТОВЧЕНКО.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Розумієш, у мене горло болить...

Вадим СИМИНОГА

Леонід ТЕЛЯТНИКОВ

— Та він ще з літа тут сидить.

ЗОЛОТА РИБКА

УСМІШКА

Впіймав старий золоту рибку.

— Відпусти мене,— просить його рибка.— Зроблю все, чого забажаєш.

Задумався старий.

— Хочеш шестисотий «Мерседес»? Якого тобі кольору?

— Ні,— крутить головою старий.

— Може, тобі молоду жінку? Міс Всесвіт...

— Ні,— крутить головою старий.

— Може, квартиру в центрі Києва? Чи палац на березі Дніпра?

Знову закрутив головою дід.

— То чого ж ти хочеш? — здивувалася рибка.

— Зроби мене розумнішим. Коли я ним стану, то зможу усього досягти сам.

— Хай буде по-твоєму!— махнула хвостиком рибка і зникла серед морських хвиль.

Старий подивився їй услід і мудро мовив:

— Який же я був дурень...

Сергій НАЛИВАЙЧЕНКО.

м. Одеса.

Олексій КОХАН

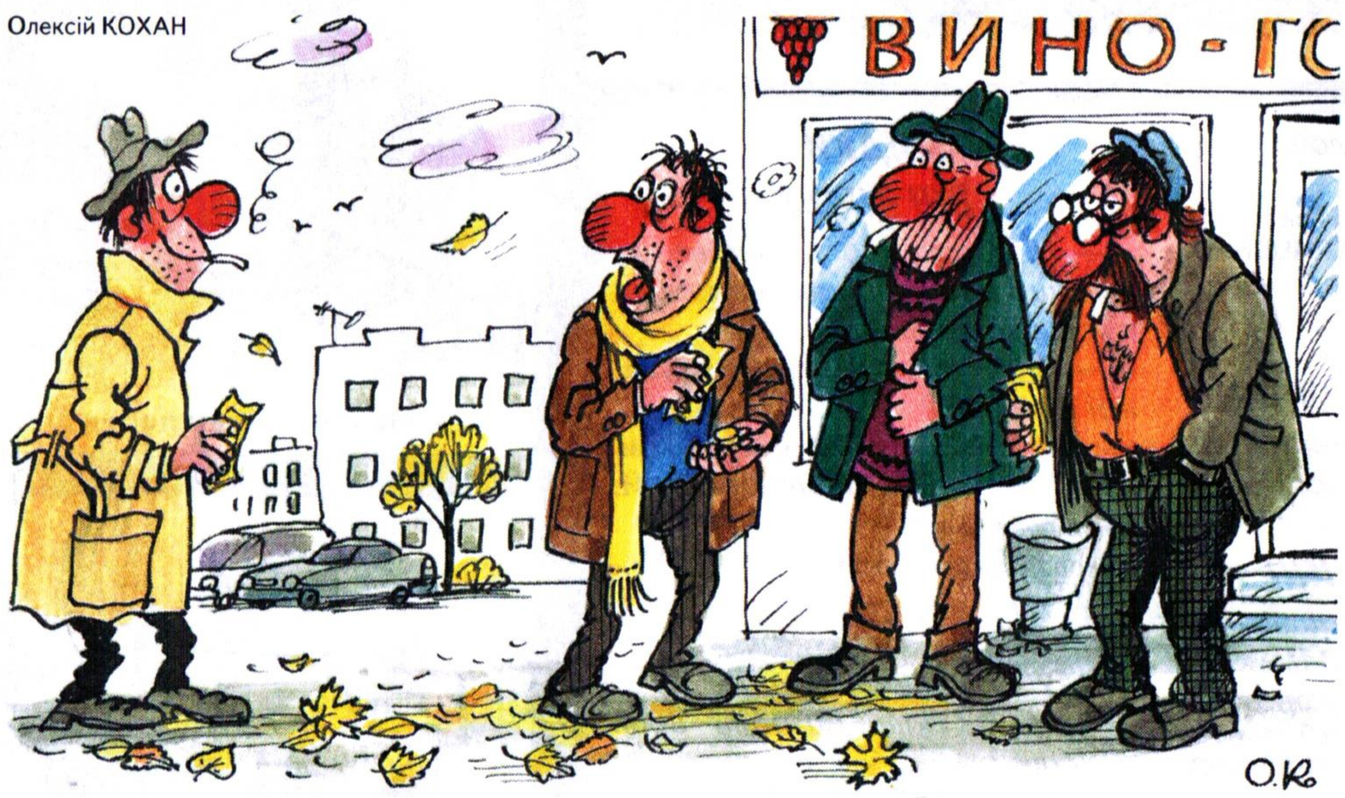

— Так ти приєднуєшся до нашої широкої коаліції, чи ні?!

ЧЕРНІВЕЦЬКЕ РАДІО ВІДПОВІДАЄ

— Чому правда гола?

— Тому, що ніхто не хоче її слухати — всі хочуть на неї подивитися.

Флоріан БОДНАР.

Малюнки наших читачів

Ольга ЯРОВА (м. Одеса)

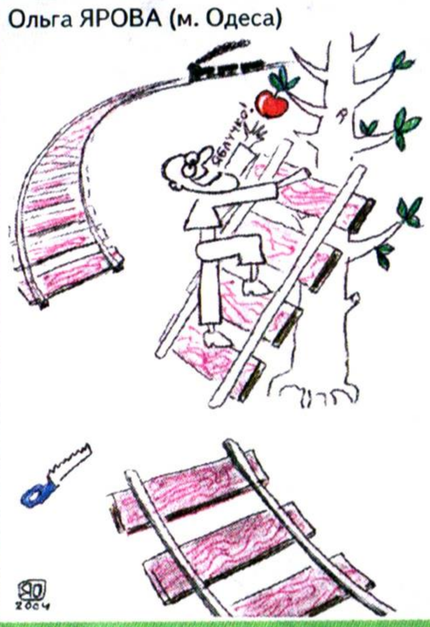

Іван ТОКАРЧУК
(м. Камінь-Каширський на Волині)

Тамара КЕРЧА (м. Ужгород)

Сергій ДОВГИЙ (м. Чернівці)

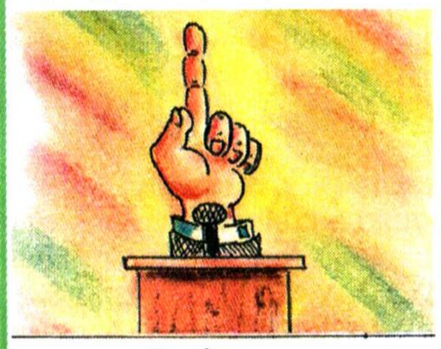

Вибори...

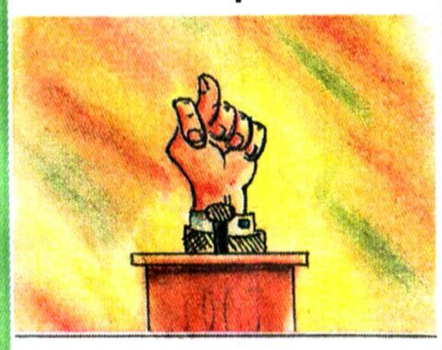

... Після.

Юрій БОЙКО,
тема Віктора БОЙКА (м. Суми)

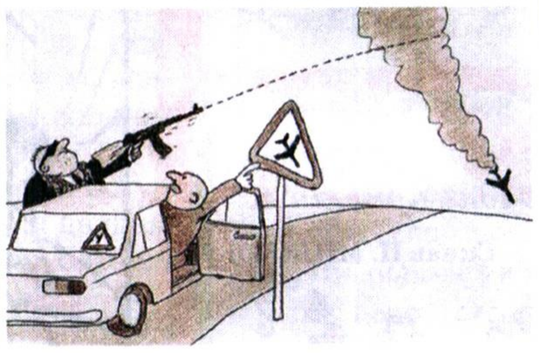

— Як і намальовано, шеф...

НОВІ ПРИКАЗКИ

◆ *Вчасимонгольської навали ми й не таке переживали.*

◆ *Наша митниця – наша житниця.*

◆ *Ці при всякому режимі горло рвати одержимі.*

◆ *Кого обрали, ті й обібрали.*

◆ *А розпинателі народні ще в добрій формі і сьогодні.*

◆ *Їздив пан у Нідерланди за валюту рвати гланди.*

Григорій ГАРЧЕНКО.
м. Дніпропетровськ.

Олексій КОХАН

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— А я віртуально ловлю! Оце тягну вже третього коропа!

Це, блін, вобше!

ГУМОРЕСКА

На велелюдному Хрещатику зустрілися двоє. Не бачилися давно, ще від студентських часів. Одного доля закинула в чарівне Закарпаття, другого — в індустріальний Донбас.

— Скільки літ, скільки зим!..

— І не кажи.

— То, може, з такої нагоди?..

— А чого ж! Сам Бог велів.

Якраз під боком забігайлівка «У Георга». Зайшли, замовили, почаркувались:

— Ну?..

— Будьмо!

Взялися сьорбати незбагненне пійло, яке називалося кавою.

— Де ти, як ти, хто ти?

— Та, розумієш, роботи за фахом нестало. Вирішив зайнятися бізнесом.

— Великим чи малим?

— А яка різниця?

— Е-е-е, це далеко не одне й те саме!

— Ух ти! А я й не знав.

— Тоді слухай уважно. Якщо ти займешся малим бізнесом, то це, блін, вобше! А коли великим, то тут є два варіанти: або прогориш одразу, або випливеш «крутим».

— Так-так, я слухаю...

— Якщо прогориш одразу, то це, блін, вобше! А коли випливеш «крутим», то тут є два варіанти: або ти не висуватимешся, або захочеш ходити в малиновій камізельці.

— Ти ба!

— Якщо ти не висуватимешся, то це, блін, вобше! А якщо захочеш малинової камізельки, то тут є два варіанти: або тебе дістане податкова інспекція, або на тебе наїде рекет.

— Не спіши, я ж записую...

— Якщо тебе дістане податкова інспекція, то це, блін вобше! А коли наїде рекет, то тут є два варіанти: або ти будеш покірним ягнятком, і вони тебе доїтимуть на всю котушку, або ти захочеш огризнутися.

— Боже ж мій!..

— Якщо ти будеш покірним ягнятком, то це, блін, вобше! А коли захочеш огризнутися, то тут є два варіанти: або ти їх, або вони тебе.

— Ага, ага...

— Якщо ти їх, то це, блін, вобше! А в разі вони тебе, то тут є два варіанти: або вони угрохають тебе одразу, або спершу спалять тобі квартиру, дачу, офіс і машину з гаражем.

— Ну, це, блін, вобше!

— Це ще не вобше! Вобше, блін,— це коли вони тебе угрохають одразу. А якщо спершу спалять квартиру, дачу, офіс і машину з гаражем, то тут є два варіанти: або ти підеш до них і повинишся, або заявиш у міліцію.

— Так-так. Так-так. Так-так...

— Якщо ти перед ними повинишся, то це, блін, вобше! А коли заявиш у міліцію, то тут є два варіанти: або міліція за великого хабара візьме тебе під захист, або здасть тому самому рекетові з тельбухами.

— Що ти кажеш?!

— Якщо правоохоронці візьмуть тебе під захист, то це, блін, вобше! А коли здадуть тебе рекетові, то тут є два варіанти: або рекет скалічить тебе до невпізнання, або тебе випадково знайдуть у зашморгу в покинутій халупі на далекій околиці твого улюбленого Ужгорода.

— Ну, знаєш!

— Якщо тебе скалічать до невпізнання, то це, блін, вобше! А коли знайдуть у зашморгу, то тут є два варіанти: або органи відкриють кримінальну справу, або офіційна версія ствердить факт самогубства.

— Слухай, може, ще по сто?..

— Зажди, устигнемо! Отже, якщо органи відкриють кримінальну справу, то це, блін, вобше! А коли буде доведено факт самогубства, то тут є два варіанти: або тебе ховатиме твоя родина, або в останню путь тебе проведе рекет.

— Ну ні, я замовлю ще. Коньяк питимеш?

— Питиму... Якщо тебе ховатиме родина, то це, блін, вобше! А коли рекет, то тут є два варіанти: або твоя дружина-красуня стане коханкою їхнього пахана, або ніхто не узнає, де могилка твоя.

— І ти це серйозно?

— Якщо твоя дружина стане коханкою їхнього пахана, то це, блін, вобше! А якщо другий варіант, то не ображайся, що я не прийду вклонитися твоїй пам'яті.

— То що ж робити?

— Як це що? Ти ж збирався коньяк замовляти. От вип'ємо за процвітання твого бізнесу!

Віктор БАРАНОВ.
м. Київ.

СТОРІНКА ДЛЯ ДІТЕЙ

ПЕРЕЧЕНЯ

Шановні батьки, дідусі і бабусі!

Мабуть, не раз бувало, що ваші маленькі Оленки, Оксанки, Миколки, Остапчики мимоволі створювали гумористичні «шедеври» від яких сміялося усе ваше сімейство. Присилайте такі смішинки Перченятку разом із фотографіями маленьких творців гумору. Кращі надрукуємо на сторінці для дітей.

А сьогодні говорить Марічка киянина Богдана ЛЕТИ.

ГОВОРИТЬ МАРІЧКА

У дідуся день народження.
— Мамо, а скільки дідусеві років?
— Шістдесят п'ять.
— Ого, як він виріс!

На Дніпрі.
— Тату, дивись, качка! Качка!
— Молодець, Марічко, але це — качур.
— *(Здивовано)*. Невже? А так на качку схожий!

Грюкіт у дитячій кімнаті. через деякий час чути голос Марічки:
— Тату, мамо, вгадайте, що я зробила?
— *(Обоє разом)*. Шкоду!
— *(Після невеличкої паузи)*. А яку?

Мама гукає з кухні:
— Марічко, якщо ти не зайнята, йди-но сюди!
— Зайнята!
— А що ти робиш?
— Допомагаю татові!
— А він що робить?
— Телевізор дивиться!

РЕБУС

Хто правильно розшифрує цей ребус, той прочитає українське народне прислів'я.

Склав П. МИШКО.

Один чоловік залишив у спадок своїм синам сімнадцять верблюдів. У заповіті зазначив, що старшому належить половина з них, середульшому — третя частина, а наймолодшому — дев'ята.

Довго сушили сини голови. Адже сімнадцять не ділиться ні на два, ні на три, ні на дев'ять. Вирішили піти до мудрого і кмітливого Пулу-Пугі, який був радником у самого володаря Меліс-Шахназара. Той уважно вислухав братів, усміхнувся, сів на свого верблюда і сказав:

— Поїхали, я вам допоможу.

Приїхали вони туди, де жили брати.

— Ось наші верблюди,— показали вони одногорбих тварин.

— Женіть до них і мого,— наказав Пулу-Пугі. — Тепер їх стало скільки?

— Вісімнадцять,— відповіли брати.

— Найстаршому батько заповів половину. Так? — запитав мудрець.

Вірменська народна казка

— Так,— закивали головами брати.

— Значить, вісімнадцять ділимо на два. Буде дев'ять. Це частка старшого брата. Середульшому належить третина?

— Так, — підтвердили брати.

— Ділимо вісімнадцять на три. Скільки буде?

— Шість.

— Ну, а молодший із вас має одержати дев'яту частину. Вісімнадцять розділити на дев'ять буде — два. Правильно?

— Правильно! — захоплено вигукнули брати.

— Тоді забирайте — скільки кому належить.

Брати розібрали верблюдів. Один ще й лишився.

— А це мій. Я на ньому до вас приїхав. Чи не так?

— Звичайно ж так! Дякуємо щиро за допомогу!

Задоволений Пулу-Пугі сів на свого верблюда і поїхав додому.

А брати захоплено дивилися йому вслід і казали один одному:

— Ось що значить мудрець!

Переповів М. ДРУЗЯКА.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

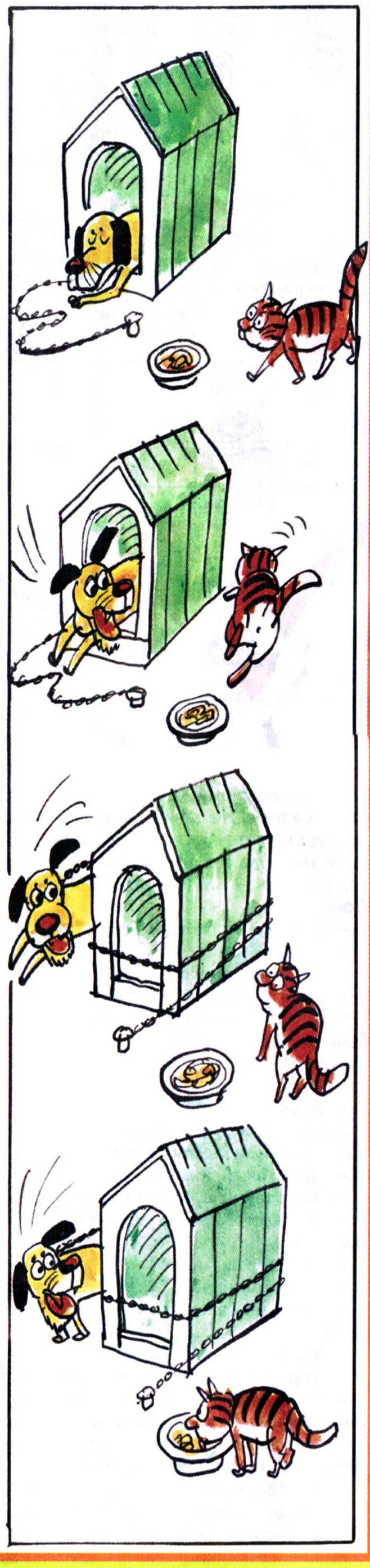

СОЛДАТ ЖАРТУЄ — СЛУЖБА ЙДЕ

Комусь не пощастить

У полку поповнення. Старшина обходить шеренгу стрижених хлопців і попереджує:

— Вам усім буде важко. Це я вам кажу відразу. Моє прізвище — Вовк. Але за натурою я ще злішший. Тому раджу не виводити мене із себе. А тепер давайте знайомитися. Як ваше прізвище, рядовий?

Маленький, худенький, наче молодий півник, новобранець зніяковіло мовчить.

— Ну, сміливіше, сміливіше! Я Вовк, а ви? Не змушуйте мене повторювати питання.

Солдат набрався сміливості, витягнувся по струнці і одним подихом випалив:

— Рядовий Вовкодав я, товаришу старшина!

Євген ПІДОПРИГОРА,
курсант.

м. Київ.

Кіно

Для телебачення знімають сюжет, як наших вояків добре годують. На столі велика каструля. Біля неї у білосніжних халатах кухар, лікар і начальник їдальні. Оператор наводить об'єктив на тарілку, начальник подає знак, усміхнений кухар кладе величезну порцію картоплі і половину смаженої курки. Потім кухар бере наступну тарілку і робить те ж саме. Переходить до сусіднього столу, і знову — порція картоплі і півкурки.

Перед тим, як пустити сюжет в ефір, його захотів подивитися командир частини.

«Кіно» йому сподобалося. А трохи подумавши, запитав у своїх заступників:

— А скажіть мені, будь ласка, як же так встигали в каструлю курей підкладати. Там же не поміститься п'ятсот порцій!

— А ми, товаришу полковнику, ці півкурки просто до черпака прив'язали!

Ігор БІДОВОЛ,
прапорщик.

м. Київ.

СЛОВНИЧОК-ЖАРТІВНИЧОК

СТУПІНЬ — ***товкач.***

СОТНИК — ***член СОТ.***

КОАЛІЦІЯ — ***гурт сумчатих ведмедів.***

ПАЛИВО — ***гармата.***

СМАЛЕЦЬ — ***затятий курець.***

БРОВАРНЯ — ***салон із косметики брів.***

ПІВОНІЯ — ***супутниця півня, курка.***

КУЛЬБАБА — ***товстуха.***

ЛЮСТРАЦІЯ — ***підвішування люстр.***

Леонід ЗАБАРА.
с. Тур'я
Краснопільського району
на Сумщині.

РОТНИЙ — ***зубний лікар.***

Петро ЛЯШЕНКО.
Харківська область.

ПЛОМБІР — ***зубний лікар.***

САЛОН — ***жирний, сальний кабан.***

СЕЛЕЗІНКА — ***качка.***

АВТОПОРТРЕТ — ***фото автомобіля.***

Галина СЕНИЧИЧ,
студентка
ЛНУ ім. І. Франка.
с. Турка.
Львівської області.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Хочу до вас на роботу влаштуватися.

Вадим СИМИНОГА

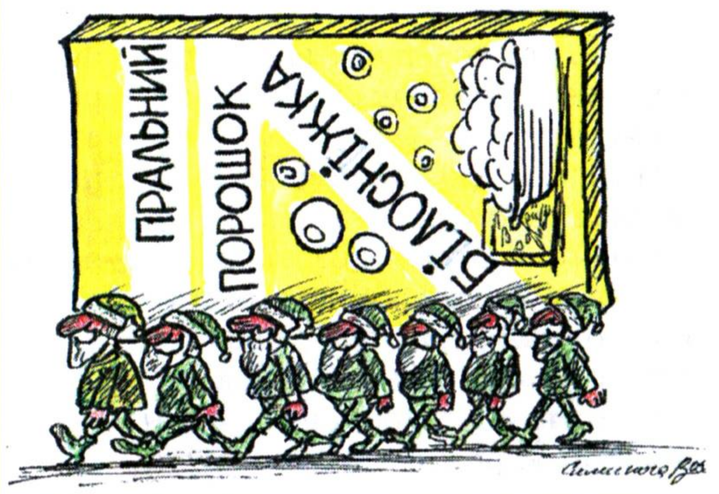

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

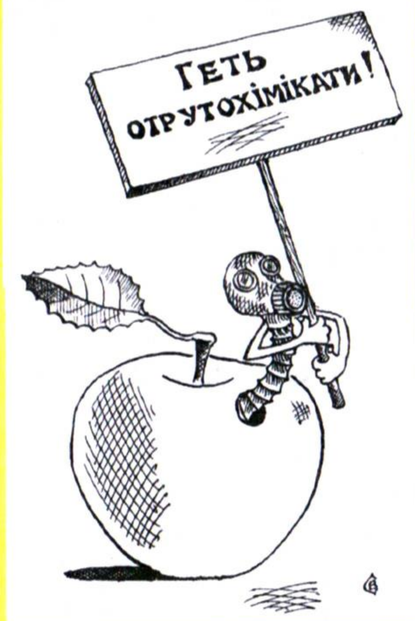

Володимир АДАМОВИЧ

Володимир АДАМОВИЧ

Леонід ТЕЛЯТНИКОВ

— Отепер Буратіно втихомириться!

Олексій КОХАН

Друже Перче!

Навіть за рубежем визнають, що Голодомор в Україні в 1932—1933 роках був актом геноциду проти українського народу. А наші парламентарі цього вперто визнавати не хочуть. То скажіть: чиї сини, чиї онуки сидять у парламентських кріслах?!! Тих, хто в ті страшні роки помирав голодною смертю, чи тих, хто вимітав із селянських комор останню зернину, забирав останню картоплину і останню надію вижити?

Михайло ТКАЧЕНКО.
м. Богодухів на Харківщині.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД, УМІЩЕНИЙ У «ПЕРЦІ» № 9

Сажа. Жаба. База. Залік. Лікар. Аркан. Канал. Алмаз. Мазда. Дакар. Карта. Тамада. Мадам. Мур. Урал. Алла. Лапа. Пасіка. Сікач. Човен. Овен.

ВІДПОВІДІ НА РЕБУС, ЯКИЙ НАДРУКОВАНО У ЦЬОМУ НОМЕРІ НА СТОРІНЦІ «ПЕРЧЕНЯ».

Як маєш збрехати, то краще змовчати.

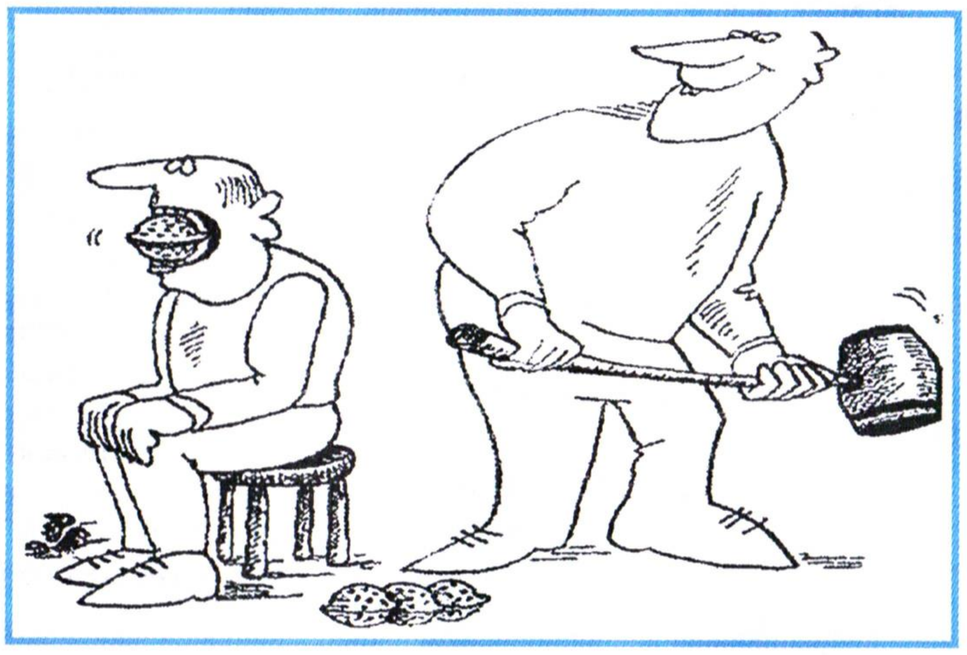

— Люба, ти не бачила мою бритву для гоління?

Альфонс АЛЄ

ГОТЕЛЬНЕ ПРОБУДЖЕННЯ

Минулого понеділка вранці випала мені нагода досхочу насміятися.

Неділю я провів у Версалі з кількома своїми приятелями — поважними, вкрай розбещеними особами. День проминув спокійно, а от увечері не обійшлося без однієї із найнепристойніших оргій. Уявіть собі: неймовірні крайнощі плюс розгнуздана розпуста — усе перемішане. І то так, що я й незчувся, як пропустив останню електричку до Парижа... Що робити?.. Охопило мене неабияке вагання: чи повернутися в котрийсь із тих сумнівних закладів, звідки я щойно вибрався, чи мирно і спокійно переночувати в якомусь тихому готельчику. Ангел-охоронець дмухнув мені в лоб і розвіяв мерзотні нашіптування демона та спровадив мене по дорозі благочинності.

Готельний хлопець-служка, розбуджений серед ночі з пресолодкого сну, зустрів мене навіть без натяку на ентузіазм. Промимрив, що можу вселитись у двадцять перший номер. Я забув сказати, що за всяку ціну мав бути рано-вранці в Парижі.

В холі готелю висіло табло, на якому кожен пожилець, якщо була така потреба, зазначав, о котрій годині слід його збудити.

Тут маю признатися, що простотаки ненавиджу, коли будять різко і ти напівсонний підскакуєш, мов ужалений. Отож із якихось пір ввійшло в мене у звичку при записі на розбудження вказувати не свій, а обабічні сусідні номери. От, скажімо, я займаю двадцять перший номер, а вписую двадцятий і двадцять другий. У цей спосіб пробудження не таке різке. (Особливо раджу цей метод клієнтам із розсмиканими нервами).

Ніч, проведена в готелі, була спокійна і населена приємними сновидіннями.

Рано-вранці страшний лемент вирвав мене зі сну. Густим голосом — щось середнє між ведмежим ревом і завиванням гієни — хтось кричав:

— Чи ви лишете мене в спокою?! Яке мені діло до того, що вже пів на сьому! Ідіоти нещасні!

То був пожилець із двадцятого номера. А мене розбирав такий сміх — насилу стримувався, щоб не почули.

А з двадцять другим номером справа була ще епічніша.

Хлопець постукав у двері, а зсередини обізвалися:

— Прошу? Хто там?

— Уже пів на сьому, пане.

— Справді?

Хлопець пішов, а я прилип вухом до стіни і чув, як сусід заклопотано сказав: «Пів на сьому! Що ж це мені нині треба зробити так рано?!»

Бідака устав, поспіхом опорядився, одягнувся, усе бурмочучи: «Пів на сьому! Що ж це, чорт візьми, я маю зробити так рано?» І вилетів із готелю водночас зі мною. На око то був спокійний чоловік, але від його вдаваного спокою повівало легкою панікою.

Я рушив на вокзал. Коли, озирнувшись, глянув на нього, він, утупившись поглядом у небо, розгублено повторював: «І якого це дідька лисого треба мені нині кудись поспішати так рано?»

Переклад із французької.

КРОСВОРД

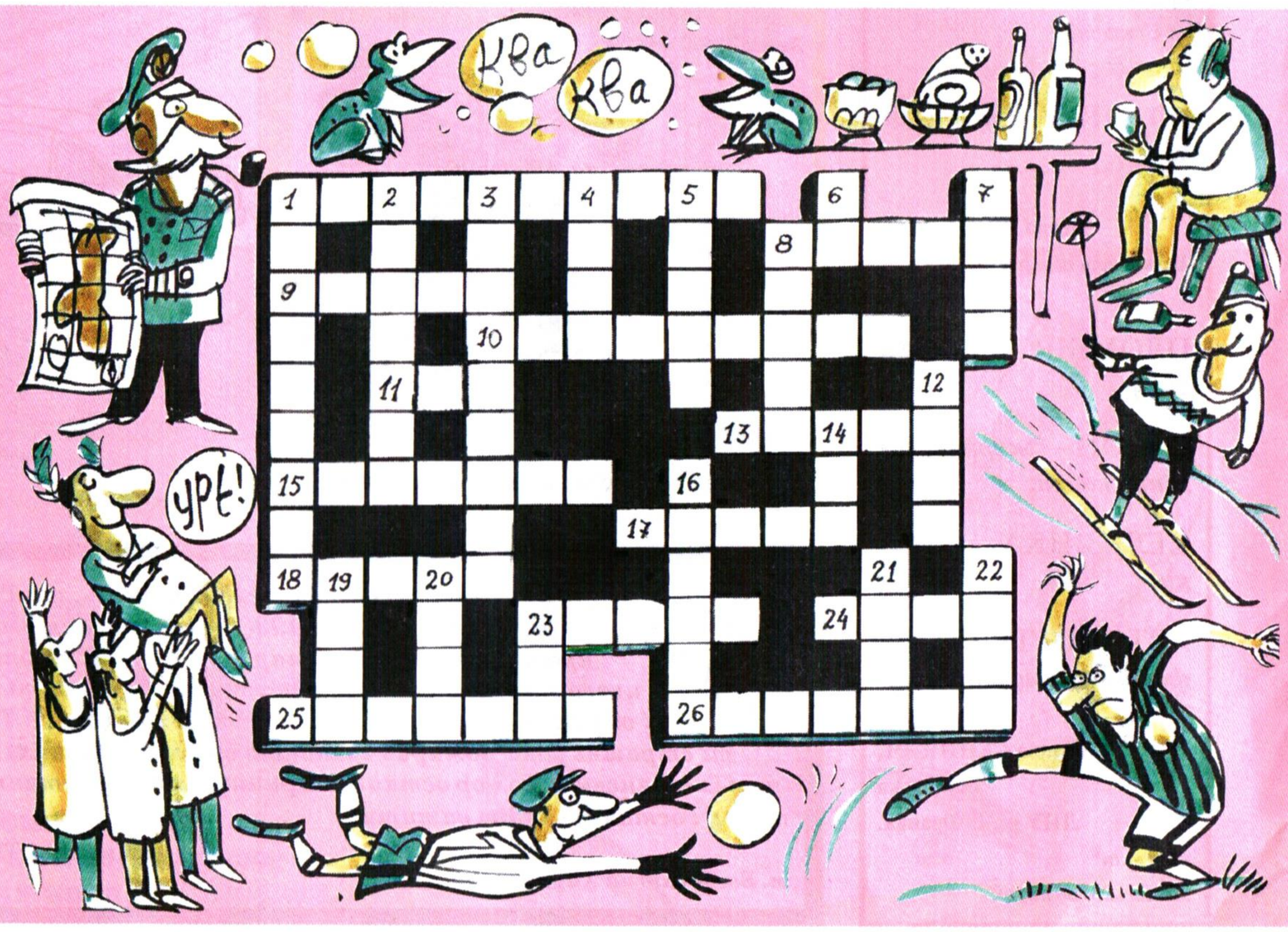

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: **1. Сценічний псевдонім артиста естради Юрія Тимошенка. 8. Початок і кінець, альфа і ... 9. Нагорода. 10. Коло виборців, які голосують за якусь політичну партію. 11. Поки... та діло. 13. Сильне захоплення, завзяття, запал. 15. Прикраса. 17. Який Сава, така й ... 18. Дорога, що веде вниз. 23. Зменшене зображення на площині поверхні Землі. 24. Відомий іспанський футбольний клуб. 25. Літературний герой — ... Врунгель. 26. Гонор, чванство.**

ПО ВЕРТИКАЛІ: **1. Червоний, рогатий, «зайцями напхатий». 2. За кінокомедією «Джентльмени удачі» — негарна людина. 3. Важкий день. 4. У давньогрецьких міфах — богиня перемоги. 5. Замкнена суспільна група, що зберігає свою відособленість і групові привілеї. 6. Сантиметр. 7. Рука, яка бере хабарі. 8. Ікона. 12. У Київській Русі — князівський престол. 14. Папуга. 16. Подруга брехні. 19. Велике обличчя. 20. Центральна частина Лондона, синонім фінансової олігархії Великобританії. 21. Марка авто «Мерседес-...». 22. У розумної людини, як говорить народна мудрість, вона має бути і в голові. 23. Жаб'яче: «Привіт!».**

Інтерсмішинки

ЩАСЛИВЧИК

— Люба, вчора увечері мені неймовірно пощастило!— хвалиться Гюнтер.

— Як саме?

— Отой костюм, який ми купили за сто євро, мені вдалося програти за цілу тисячу!

СУТТЄВА ВІДМІНА!

— Чим відрізняється хороша секретарка від дуже хорошої?

— Хороша зазвичай каже: «Доброго ранку, шефе!», а дуже хороша — «Вже ранок, шефе?».

НЕ СТРАШНО

— Ну як можна було дозволяти дочці їхати до Данії в машині найбільшого в нашому місті ловеласа?!

— Та не страшно. У них є запасні колеса.

МАЛА ВТІХА

Багатій Реймонд приходить додому і поспішає похвалитися дружині:

— Купив замок першої половини дев'ятнадцятого століття.

— Значить, тебе знов пошили в дурні. А де ж друга половина?!

ЧИ НЕ СКАЗАЛИ Б?

Аткінс зупиняє на вулиці вродливу жіночку:

— Дуже вибачаюся, пані, але я нетутешній. То чи не сказали б мені, де ви живете?

СКІЛЬКИ

Здибалися двоє.

— Чого так скривився?

— Та зуби мені рвали.

— І скільки вирвали?

— П'ятдесят сім доларів.

ТАК І ЗНАЛА

Грейс зі своїм приятелем потрапила в автомобільну аварію. Прийшовши в лікарні до тями, каже лікареві:

— Ще як тільки-но Норман запропонував мені поїхати на прогулянку, я була певна, що все закінчиться саме отак — ліжком.

ТАТУСЬ

Реймонд читає за обідом газету, а дружина каже йому:

— Сьогодні діти були дуже неслухняні, особливо Стів.

— Що? У нас уже й Стів є?

ЦЕ В ПОРЯДКУ

Лікар зустрічає на вулиці Грейс, свою недавню пацієнтку.

— Ну і як у вас із пам'яттю, пані?

— О, чудово! А скажіть, хто ви такий, що цікавитеся?

УТОЧНЕННЯ

— Пане майоре, дружина прийшла до тебе.

— Не «до тебе», а «до Вас»!

— У нас вона була цілу ніч, а тепер прийшла до тебе.

ЩЕДРІСТЬ

Із духівниці шотландця:

«А своєму любому братові залишаю всі гроші, які він мені винен».

ЧИ ЗНАЄ

— Женев'єво, твій наречений знає, скільки тобі років?

— Частково.

Підготував Д. МИТЮК.

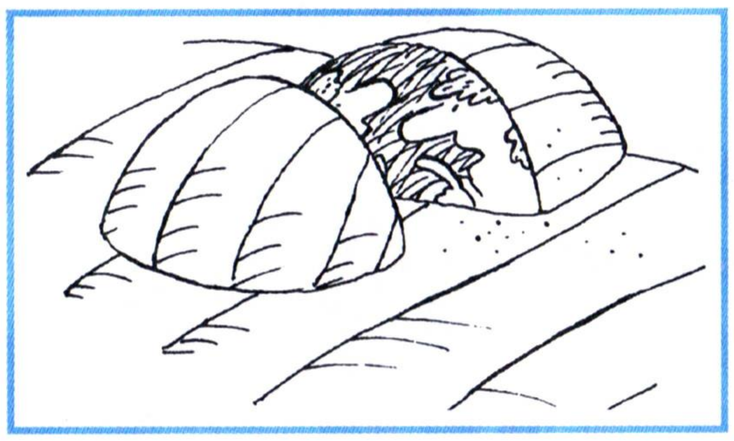

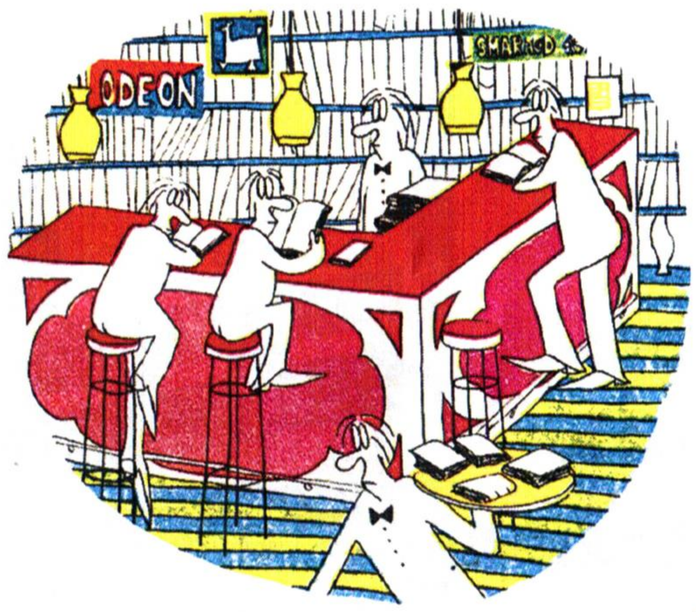

Страшне перо не в гусака...

«Я стрельнув у кущі, бо думав, що там виють вовки. А то виявилося, що кум Іван і кум Петро співали після випивки».

«Я нахамила двом жінкам, бо думала, що то придурочні покупці. А вони виявилися інспекторами».

(Із пояснень).

«Село Іванівка повністю газифіковано. Кожного жителя опломбовано».

(Із доповідної записки).

«Усім працівникам депо принести довідки про наявність дітей, а незаміжнім дівчатам написати заяву на ім'я голови профкому».

(Із розпорядження).

Надіслав
Іван ГРОМ'ЯК.

м. Черкаси.

КОНКУРС ДОТЕПНИКІВ

Може, тому, що від тюрми і суми ніхто не застрахований, карикатуристи усього світу не оминають і «камерний гумор». Ось і наш художник Георгій Майоренко намалював чоловіка у смугастому, котрий виставив із загратованого віконечка своєї камери оголошення: «Продам грати на металобрухт». Цю карикатуру було надруковано у восьмому числі журналу. Постійні і нові учасники конкурсу дотепників не забарилися із своїми коментарями до цього малюнка. Був навіть один лист «з місць позбавлення волі». Але, як відзначило журі, «збоку» жартувати легше.

А переможцями восьмого туру визнано: **Григорія ВАСЬКОВИЧА з м. Коростеня Житомирської області: *«Не вчи злодія красти, а торгаша торгувати»*, Олександра ШИШАКУ з м. Хорола на Полтавщині: *«Не продав засуджений грати, і наступного дня вивісив інше оголошення: «Куплю ключі від камери. Дорого.»*** та **Віктора БАБЕНКА з смт Каланчака Херсонської області: *«Наступний малюнок: «Продам грати на металобрухт. Постійним покупцям — знижка!»***

Вітаємо і бажаємо перемог у наступних турах нашого конкурсу.

Цього разу пропонуємо придумати підпис до фотографії Володимира КРИВАКА.

На переможців чекають призи!

ПЕРЕЦЬ № 10 (1567)

Головний редактор Михайло ПРУДНИК.

Редакційна колегія: Анатолій ВАСИЛЕНКО, Юрій ІЩЕНКО, Олексій КОХАН (головний художник), Дмитро МОЛЯКЕВИЧ.

Засновники: видавництво "Преса України" та редакція журналу "Перець".

Зареєстровано Держкомітетом по пресі України. Свідоцтво КВ № 736 від 20.06.1994 р.

Видавництво "Преса України".

Редакція не завжди поділяє думки автора. Листи, рукописи, малюнки не рецензуються і не повертаються. При передруку посилання на "Перець" обов'язкове.

До відома авторів! Для своєчасного отримання гонорару прохання разом із творами надсилати копію довідки про присвоєння ідентифікаційного номера та вказати дату народження.

Здано до набору 31.10.2006.
Підписано до друку 13.11.2006.
Формат 70x108/8.
Папір офсетний № 1.
Офсетний друк.
2,8 умовн.-друк.арк.
14 умовн.фарб.-відб.
4,1 обл.-вид.арк.
Тираж 9590 прим.
Зам.0110610.
Ціна договірна.
© "Перець" 2006 р.
Заснований у 1922 р.
Видається з січня 1927 року.

Виходить раз на місяць.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Телефони: приймальні 454-82-14, факс 234-35-82, художнього відділу 454-81-24.

З питань реклами і розповсюдження журналу звертатися за телефоном: 454-81-13.

Internet: http//uamedia.visti.net/perpz/

Для телеграм: Київ Перець.

Видавництво "Преса України". 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Індекс 74393

16 сторінка

Іван МОЦАР

— Мабуть, Петро знову забув набої до рушниці.

Олег ГУЦОЛ

Сергій ФЕДЬКО

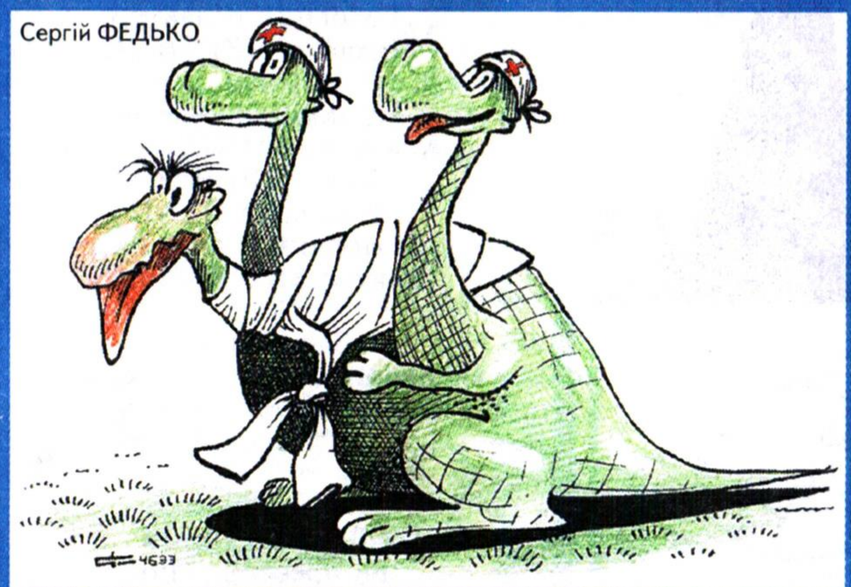

Георгій МАЙОРЕНКО

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Валерій ЧМИРЬОВ (тема Леоніда Телятникова)

— Де взяла вертоліт?
— Купила, бо мітлою тепер ворожу, знімаю порчу, передбачаю...

Олександр ДУБОВСЬКИЙ

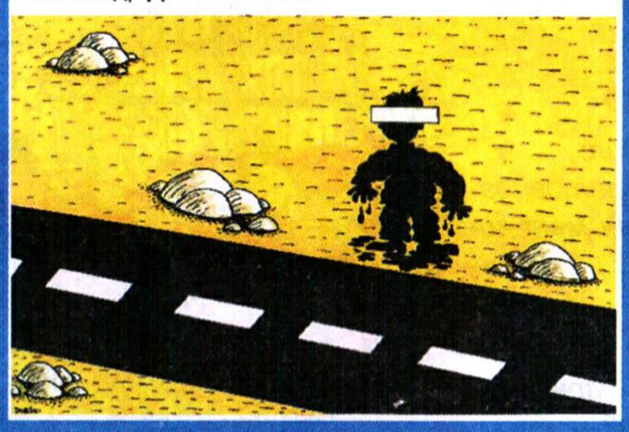

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

Микола КАПУСТА

Олексій КОХАН

— Діду, як вам удалося прожити дев'яносто дев'ять років у такому місці?
— А я ж не знав, що тут жити неможливо...

4 820012 960675 10

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

ТИМ, ХТО НЕ ЗМІГ, НЕ ВСТИГ ЧИ ЗАБУВСЯ ПЕРЕДПЛАТИТИ «ПЕРЕЦЬ», НАГАДУЄМО:
ЦЕ ВИ МОЖЕТЕ ЗРОБИТИ І СЬОГОДНІ.
ЯКЩО ОФОРМИТЕ ПЕРЕДПЛАТУ ДО 5 ЧИСЛА ПОТОЧНОГО МІСЯЦЯ, У НАСТУПНОМУ ОТРИМАЄТЕ ЖУРНАЛ.
ІНДЕКС 74393.

Будемо щиро вдячні, якщо порадите передплатити журнал і своїм друзям, знайомим, родичам, сусідам.

БУДЬТЕ З «ПЕРЦЕМ»! СМІЙТЕСЯ НА ЗДОРОВ'Я!